

Verslag van onze voettocht naar Santiago Compostella (16/09/2017 tot 28/08/2017).

Zaterdag 16 september om 7u55 vertrokken we vanuit Zaventem richting Astorga waar we op 17 september onze staptocht naar Santiago de Compostella gingen aanvangen, dit is een deel van de Franse Camino. Een eerste positieve kennismaking met de pelgrims was er op Zaventem, iedereen leek gemotiveerd voor deze pelgrimstocht. Wij hebben deze voettocht samen met 14 andere pelgrims en 2 reisbegeleiders (Daniël De Klerck en Elfriede Vandendriessche) aangevat. De weg is uitstekend aangeduid met gele pijlen of met het teken van de St. Jacobsschelp. Je kunt niet verloren lopen. Op deze pelgrimsweg loop je nooit alleen, wij kwamen honderden pelgrims tegen uit alle hoeken van de wereld (zowel stappers als fietsers), hoe korter we naderden bij Santiago de Compostella hoe drukker het werd. Het woord ' **Buen Camino**' kwam uit ieders mond bij het tegenkomen van een stapper of fietser. Op diverse plaatsen (kerken, refugios, of drank- en eetgelegenheden) kan je de credential of stempelboekje laten afstempelen. Dagelijks moet je er twee (of meer) hebben. Op basis van de afgestempelde etappes krijg je in Santiago een getuigschrift 'Compostelanum' genoemd. De stempels zijn ook een herinnering aan de afgelegde weg. Wij kregen van onze reisbegeleiders een spiritboekje getiteld 'De weg is een doel' met mooie teksten erin uit psalmen of van bepaalde schrijvers. Dit spirit boekje moest een hulp zijn om de tocht als een pelgrimstocht te beleven zowel alleen als in groep. Het reikte suggesties aan om van het stappen iets meer te maken dan een gewone wandeling. Wij kregen ook dagelijks van hen voor ons vertrek een VITAmientje (VITA = leven) mee om er tijdens onze dagelijkse staptocht eens over na te denken. Ze gaven uitleg van de af te leggen route en stonden steeds paraat indien er zich een probleem zou voordoen. Op onze tocht komen we veel kerkjes tegen die ook vaak door vrijwilligers open gehouden worden. Na aankomst in Astorga brachten we onze koffers en rugzak naar onze kamer. Nadien brachten we een bezoek aan de mooie stad Astorga met zijn kathedraal. Het bisschoppelijk paleis is het werk van de Catalaans/Spaanse architect Gaudi. Een ander gebouw is de toren waar 2 personen (beeld van man en vrouw) de klokken luiden. Een mooie stad om eens te bezoeken.

Hierbij een kort verslag van de route die wij afgelegd hebben:.

1) Zondag 17/09 vertrek van onze tocht: van Astorga naar Rabanal del Camino.

Het land van de Maragotas genoemd vanwege zijn klederdrachten . Een prachtig gebied aan voet van de bergen. 's Avonds was er een pelgrimszegen bij de Benedictijnen en konden we de Completen (laatste getijdengebied) bijwonen.

2) Maandag 18/09 : van Rabanal del Camino naar Molinaseca

De route over de eenzame Montes de León, waar het pelgrimskruis Cruz de Ferro (een monument voor de pelgrims) staat. Dit is één van de indrukwekkendste gedeelten van de Camino. Hier legt iedere pelgrim een kei als symbool van de last die ze met zich meedragen en waarvan ze zich kunnen bevrijden door hun pelgrimstocht naar St Jakobus. Op een reusachtige hoop stenen staat het kruis (Cruz de Ferro genoemd). Deze dag was het mistig en viel er motregen. Onze poncho's konden wij goed gebruiken. De weg er naar toe en nadien was niet van de gemakkelijkste .

3) Dinsdag 19/09 : van Molinaseca naar Villafranca del Bierzo

's Morgens luisterden we als bezinning eerst naar het liedje van de zangeres Enya – Pilgrim (Pelgrim) met hierin de tekst " *...want pilgrim is een lange weg om te ontdekken wie je bent...*"

Deze lange etappe bracht ons naar de tempeliersstad Ponferrada, doorkruist het mooie landschap met wijngaarden van de Bierzo en eindigt in VillaFranca ook wel klein Santiago genoemd.

4) Woensdag 20/09 : van Villafranca del Bierzo naar O Cebreiro

Hier hebben wij met enkele betere stappers (5) de camino duro of zware weg gestapt (tocht van +/- 34km). Deze route loopt tussen de huizen door erg steil omhoog. De route gaat een uur lang steil tot zeer steil maar wel over een goede steenslagweg over de helling. Met mooie uitzichten vanop de bergrug zowel links als rechts. Hier steken we de grens met Galicië over. O Cebreiro was een belangrijke bedevaartsplaats op de weg naar Santiago. De kerk heeft een mooi pelgrimsbeeld. Om 19 uur gingen we er naar een misviering.

's Avonds konden we de pelgrimstaart van Santiago proeven. Een recept om eens uit te proberen. We overnachten in het stemmige dorpje met zijn Keltische invloeden.

5) Donderdag 21/09 : van O Cebreiro naar Tracastela

Tocht naar Triacastela. Vanaf de Sierra kijken we over het groene Galicië. Op de pas Alto de San Roque komen we aan het standbeeld van de pelgrim die tegen wind en regen worstelt. Een foto en een kort moment van bezinning waard .Op onze camino route kwamen we de kastanjeboom van 800 jaar oud tegen evenals een oud vrouwtje die pannenkoeken bakt voor de pelgrims (wel voor 1 euro) .

6) Vrijdag 22/09 : Van Triacastela naar Sarria

Een etappe over groene heuvels, door boerendorpen en over de Alto de Riocabopas. Tussen de authentieke dorpen in. Wij hebben hier met enkele stappers (6) een omweg gestapt via Samos (Hier is een oud klooster van de Benedictijnen).

7) Zaterdag 23/09 : van Sarria naar Portomarin

Voor ons vertrek luisterden we naar het liedje van Stef Bos "Tussen de liefde en de Leegte". In dit lied komt regelmatig de tekst voor "*Ik ben altijd onderweg*".

De weg leidt ons doorheen langs kleine dorpen over oude wegen. Wij moeten heel wat waterlopen oversteken over stapstenen.

8) Zondag 24/09 : van Portomarin naar Palas de Rei

's Morgens kregen we als VITaminientje mee speciaal te denken aan familie, vrienden, overleden personen en ook de vraag om hen mee te nemen op de tocht.

Het eerste deel trekken we over een bergrug met granietrotsen en heide. In Palas de Rei bereiken we het laagland van Galicië.

9) Maandag 25/09 : Van Palas de Rei naar Arzúa

Vandaag trekken we door het zacht hellend boerenland, De typische Galische maïsofslagplaatsen (Hórreos) trekken de aandacht. Onder weg in Furelos hangt Christus aan het kruis genageld met 1 arm, de ander arm hangt naar beneden. We brachten ook een bezoek aan de mooie kathedraal van Melide.

10) Dinsdag 26/09 : Van Arzúa naar Lavacolla

We gaan naar Lavacolla waar de pelgrims zich vroeger in de beek gingen wassen om proper maar ook innerlijk gereinigd Santiago binnen te stappen.

11) Woensdag 27/09 : van Lavacolla naar Santiago de Compostella

Onze eindbestemming komt in zicht. We vertrekken via de Monto de Gozo, de berg van de vreugde. Hier zien we voor het eerst de kathedraal van Santiago in de verte. Twee pelgrims wijzen vanop de berg naar de kathedraal van Santiago de Compostella. Bij het binnenkomen in Compostella was iedereen blij dat we het einddoel bereikt hadden en ook denkend aan diegenen die samen in hun hart de tocht mee gestapt hebben maar door omstandigheden er niet fysiek meer bij waren. Om 12 uur namen we als slot van onze voettocht deel aan de mooie verzorgde pelgrismis. Het was aanschrijven en zoeken naar een plaats in de kathedraal. Het grote wierookvat is ook een attractie als het door de kathedraal zweeft. In de kathedraal zijn heel wat mooie kunstwerken te zien. Via een trapje kunnen de pelgrims aan het eind van hun tocht de buste 'Sint Jacobus' van achteren omarmen of er hun hand opleggen en verder de kathedraal bezoeken.

In de kathedraal van Santiago de Compostella zou volgens de legende het graf van apostel Jacobus De Meerdere zijn. Jacobus De Meerdere was een van Jezus zijn apostelen. Na Jezus Hemelvaart trok Jacobus net als de overige apostelen de wereld in om de blijde boodschap te verkondigen. Uiteindelijk zou dit hem het leven kosten. Hij zou onthoofd - en de eerste apostel zijn die de marteldood stierf. Volgens de legende vluchtten zijn volgelingen met zijn overblijfselen naar Santiago de Compostella. Na zijn onthoofding zouden leerlingen van Jacobus zijn dode lichaam in een bootje gezet hebben dat zeven dagen later aan de Spaanse kust strandde. Over de manier waarop die zeetocht gebeurde bestaat in de verschillende verhalen geen eenstemmigheid. Volgens sommige bronnen voer het scheepje op eigen kracht. Andere verhalen schrijven dat Athanasius en Theodorus, twee van zijn leerlingen, mee aan boord gingen. Nog andere bronnen spreken van een engel die het bootje begeleidde.

Donderdag 28/09 :

Vrij bezoek aan de mooie oude stad en/of kathedraal en in de namiddag terug naar Impe. Het was een mooie ervaring en een tocht om nooit te vergeten.